

Curierul Justiției Militare

DIRECTOR-PROPRIETAR
MAIOR V. CHIRU

PRESEDINTELE COMITETULUI DE REDACȚIE
GENERAL
G. PANGRATI

Comisatul Regal și Consiliului permanent de revizie și Armatei

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:
CLUJ, Strada Dorobanților No. 11
ABONAMENTE: 400 LEI ANUAL

RECLAME:
800 Lei Adresele D-ilor Avocați
1000 Lei Instituțiilor Comerciale

Ma. 7, 8 și 9. 15/1, 11 și 1 Febr. 1929.

SUMARUL:

Portrete: Maior Ologoveanu · Vaschy
Inovațiune și
malvertență · Oswald A. Teodorescu
Rolul Pregedintilor
și Juecatorilor · Stelian Sibianu
Justiția militară
in tosla armată · Maior A. Bozac
Austro-Ungară) Dr. Lt. Stan Virgil
Deziderate · St. Oprea
Recursurile inaintea
Consiliilor de revizie · V. Ialomieșanu
Indeator Judiciar · Maior Chiru
Informațiuni

ATANĂȘESCU

PORTRETE

GEORGICĂ

Ar fi trebuit să-l cheme Georgetta, nu Georgică, atât este de rusinos și blând.

Ochii lui câprui din umbra sprâncenelor arcate, par veșnic mirași de nouăteala lucrurilor ce le vede mereu de treizeci și vre o cinci de ani. Totul e nou pentru sufletul său de fetiță eșită din pensionul călugărilor nemțești.

Când a fost mîltitei, Georgică a învâțat căți-va uni la aceiași pension cu fetele și i-a rămas parcă în fire reminiscentele feminine ale colegelor lui.

Și vorba lui domoală, cu un R pronunțat, natural, nu falsificat, are dulceața ciripitului de femeie purtând în glas alcoolul amețitor al vocii femeiești.

Fruntea lui bombată strigă după bucle parcă, urechile-i micușe după cercei, și piciorul lui de Cenușereasă pierdut în cisme largi de infanterist, s'ar simți mai bine în pantofiori de lac cu tocuri nălțușe.

Boer de bașină, a păstrat sufletul boeresc în viața lui democrată de militar și curios, democrația se simte bine sub mîngâierea aleșelor și adevăratelor maniere boerești.

Camarad desăvârșit, tremură de bucurie când poate ajuta un dușman sau un prieten; nu cunoaște noțiunea refuzului și băieții ce-i cunosc slăbiciunea iau „tapat“ cel puțin o zecime din formidabila-i avere.

Și hoșil instruiți de el i-au simțit tăria inimii.

— Trăiești Domle Maior, am dezertat că 'mi moare „fomeia“ cu copii de foame — Știi ce-i foamea Domnule Maior?

— Hm!

— Ce să mă fac acuma la pușcărie? — Mor de foame săracii, că noi prostimea, ne legăm capul de tineri, vai de păcatele noastre.

— Hm! Și unde-ți stă amurreeaza tâlharrule? . . . . La adresa aflată, Georgică ștergându-și lacrimile a și trimis un sutar ca din partea tâlharului.

Greșorul său îl mai ținea de rău și Georgică supărându-se sa lipsit de mijloc, instruind singur.

De atunci și scrie el actele; zile în șir întocmește interogațiile și potrivește răspunsurile imprecinașilor, istorisind durerile și necazurile lor cât mai mișcător spre a muia inimile judecătorilor și cheamă apoi pe inculpași numai la semnat și la figări.

Dacă 'mi făgăduiești că nu alergați să vă plîngeți de amarul și greul vieței și dacă vă legați că nu-i veți lua ultimul ban omului ce vil dă bueros, vil spun cine este.

Mi-e frică însă că tot îl veți nimeri, fiindcă nu sunt exemple numeroase în viață, numai fie-vă zău milă de bunătatea Maiorului Georgică Glogoveanu de la Consiliul de războiu al Corpului 2 Armată.

Anul II. 15/I, I/II. și 15 Februarie 1922. Nr. 7, 8 și 9.

Curierul Justiției Militare

REVISTĂ DE DREPT PENAL MILITAR

DOCTRINA ○○○ JURISPRUDENȚĂ ○○○ LEGISLAȚIE COMPARATĂ

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

Autorizată de Marele Stat Major General al Armatei cu ordinul Nr. 594/1921.

Director Proprietar
Major V. Chiru
Prim. Com. Reg. al C. 6 A

Președintele Comitetului de Redacție
General G. Pangrati
Comisarul Reg. al Cons. Perm. de Revizie

Redacția și Administrația
CLUJ
Str. Dorobanților No. 11.

ABONAMENT ANUAL LEI UNA SUTĂ (100 LEI)

Inovațiune și inadvertență

de: OSVALD A. TEODOREANU
avocat

Art. 141 din Codul Justiției militare franceze zice:

„Le commissaire impérial fait donner lecture du jugement à l'accusé par le greffier, en sa presance et devant la garde rassemblée sous les armes.

„Aussitôt après cette lecture, il avertit le condamné que la loi lui accorde 24 heures pour exercer son recours devant le Conseil de revision.

„Le Greffier dresse du tout un proces-verbal signé par lui et par le commissaire imperial“.

Legiuitorul român când a adaptat (?), acest articol a găsit cu cale, că în art. 135 tradus ad

literam în codul nostru de justiție militară, să introducă între ultimele două aliniate Franceze, un al treilea care sună: „dacă a urmat condamnare, chiar dacă acuzatul a făcut recurs el este arestat“.

În lipsă de o expunere de motive și de lucrări pregătitoare, cari să-i precizeze gândul ca și intențiunile legiuitorului nostru, când introducea inovațiunea, aliniatul în chestiune, a dat naștere unei severe și absurde interpretațiuni, care contrazice întregul nostru sistem penal și violează fățiș constituțiunea.

Cred aceasta interpretare ne-

dreaptă și periculoasă. și asupra ei țin să atrag atențiunea Ministrului de Răsboi ca și comandanților de mari unități, spre ai determina să curme un abuz, rugându-i să nu neglijeze: că formula roialistă franceză: „Tel est notre bon plaisir“, a fost doborâtă de marea revoluțiune franceză a cărui deviză lărgindu-se, s'a ajuns la „Libertatea popoarelor“, marea deviză a ultimului războiu. Că formula ori cum ar fi acea formulă era a Cezarilor și că aplicată chiar de un Trotzki ori Lenin, nu poate constitui de cât nou motiv de luptă și de doborâre a ei.

Iată acum și motivele legale și doctrinare cari îmi dictează aceste rânduri:

Art. 13 al constituțiunii noastre din 13 Iulie 1866 sună:

„Libertatea individuală este garantată.

„Nimeni nu poate fi oprit sau arestat decât în puterea „unui mandat judecătoresc motivat etc.“

Acest text constituțional, găsite în vigoare procedura penală promulgată la 2 Dec. 1864 și aplicată la 30 Aprilie 1865. Dar după 36 ani de practice constituționale, legiuitorului nostru păridu-i-se insuficiente regulele procedurale relative la garanția libertății individuale, a modificat

radical capitelele VI și VII din Cartea I-a a Codului nostru de procedură penală, luând anumite dispozițiuni, cari pe atunci pareau eficace, împotriva abuzului de arestare, și a tot puterniciei Parchetelor și a Judecătorilor de Instrucțiune. Legea din 15 Martie 1902, modificând art. 88—128 din codul de proc. pen., face să înceteze până la un punct platonismul enunțului principal din art. 13 constituțiune. Această modificare a avut o influență binefăcătoare și asupra legislațiunii noastre militare, căci a motivat modificarea art. 99 din cod. Just. Mil. prin legea din 9 Martie 1906, în consensul ideilor adoptate de legiuitorul civil la 1902.

În afară de aceste dispozițiuni, art. 99—100, 103, 104, 149 și 272—274 cod. penal și 587—592 cod. proc. pen., conțin sancțiuni și măsuri asigurând aplicarea și respectarea art. 13 din constituțiune.

În materie de privațiune de libertate, legislațiunea noastră penală, nu recunoaște de cât două specii de constrângere corporală: *preventivă* și *executorie*. Arestare preventivă fără existența unui mandat de depunere sau arestare îngădit de formele și formalitățile prescrise de art. 88

și următorii Cod. proc. pen. și de art. 99 Cod. just. milit. nu se poate opera de cât în cazul de flagrant delict de crimă (art. 39 Cod. pr. pen.), *sub forma de punere la opreală*, și numai pentru foarte scurt timp, maximum 24 ore, în cât toate arestările de zile, săptămâni și chiar luni operate de diferite autorități, altele de cât judecătorul de Instrucțiune, motivate de cercetările prealabile ce se efectuează și fără mandat de arestare, sunt și rămân arestări arbitrare și nelegale, întru cât violează dispozițiunile precise și categorice, atât ale constituțiunei cât și ale Cod. de procedură penală sau a celui de justiție militară (desigur sunt unele excepțiuni create prin legi speciale, dar cari nu pot prelungi *scurta durată*, a punerii la *opreală*, care nu este propriu zis o arestare formală ci numai reținerea momentană a unei persoane la îndemâna justiției).

Constrângerile executorii, nu se operează de cât prin mandate de arestare, date pe temeiul unor hotărâri judecătorești definitive, *de irevocabilă autoritate*. La aceasta regulă nu există în toate procedurile noastre de cât o singură excepțiune, aceia din art. 420 pr. pen.

Acest text sună: „Cei condamnați chiar în materii corecționale

sau polițenești la o pedeapsă privativă de a lor libertate nu vor fi admiși a face recurs pentru casațiune de cât când vor fi în stare de închisoare sau eliberați pe cauțiune etc.“

Să fi inspirat oare acest text, pe legiuitorul Cod. Just. Milit. când făcea inovațiunea din art. 135 a acelu cod? Se prea poate, căci acel legiuitor a cunoscut și recunoscut autoritatea unor texte din procedura penală. Dar e greșit căci nu și-a spus lămurit intențiunea, iar redacțiunea dată textului dă loc la interpretări vătmătoare.

În adevăr ce se petrece în momentul condamnării de către instanțele militare a unei persoane care a fost liberă în tot cursul instrucțiunei sau măcar la judecarea procesului său? Deși condamnatul a atacat cu recurs hotărârea condamnatoare, și cu toate că art. 139 Cod. Just. mil., declară ritos că recursul amână executarea, totuși, recurentul este arestat. Ce fel de amânare a executării poate fi aceasta, când privezi de libertate pe omul care s'a prezentat liber la judecată? Jurisconșulți specialiști, mai catolici de cât Papa, răspund: aceasta este o stare de prevențiune specială, creată de legiuitor, anume pentru recursul la Consiliul de revizie.

Răspunsul e cel puțin curios, ca să nu zicem mai mult.

Iată și pentru ce: prevențiunea, sau starea de prevențiune nu poate exista de cât într'o singură fază a unui proces penal și anume, în cursul instrucțiunii. Pentru ca să poată subsista după instrucțiune, legiuitorul civil a găsit necesar să o spună formal prin art. 131 al 2 pr. pen. care spune: „dacă delictul poate să tragă după sine pedeapsa închisorii prevenitul (sic), de se va afla închis, va rămânea la închisoare provizorie“, sau fexcepțion, zicem noi, adică afară de cazul, că judele instructor n'ar dispune eliberarea sa, la, sau prin ordonanța sa definitivă. — Legiuitorul militar n'a dispus nimic în această privință, i s'a părut probabil că ar fi superfluu: „*de eo quod plerum que fit*“. Desigur că abuzurile care se fac uneori cu arestările săvârșite de unele parchete militare, după desesizarea instanțelor de fond prin ordine de trimitere în judecată definitive, nu trebuiesc luate în considerațiune, ba adică ar trebui luate în seamă, dar numai spre a pedepsi pe autorii lor, căci ele constituiesc abuzuri delictuale, deparie dar de a putea constitui norme ori critdrii juridice. Atunci în baza cărui titlu judecătoresc să operează așa

numita prevențiune specială pentru casațiune? Mandat preventiv nu exista căci condamnatul s'a prezentat liber la judecată. Mandat de arestare în puterea hotărârii condamnatoare nu se poate da căci executarea e amânată. În baza cărui mandat judecătoresc motivat se poate reține la arest condamnatul recurent? Jurisconsulții pomeniți mai sus, răspund, și parchetele militare execută pe bieții recurenți, prin o simplă adresă către Casa de arest dată în virtutea artic. 135 cod. Just. milit.; fără ași da socoteala că se violează fățiș Consituțiunea care spune că: „nimeni nu poate fi oprit sau arestat de cât în puterea unui mandat judecătoresc motivat etc.“

Atunci care să fie rostul al. 3 de sub art. 135 Cod. Just. mil.? Una din două, ori acelaș rost ca și al art. 131 pr. pen. dar atunci s'a strecurat o eroare de redacțiune căci textul ar fi trebuit să pună: „dacă a urmat condamnarea, chiar dacă acuzatul a făcut recurs el rămâne (și nu este), arestat“, subînțelegându-se că legea se ocupă numai de acuzatul arestat preventiv, față cu ideile de amânare a executării din art. 422 pr. pen. adică o constituire de prizonier. Dar aceasta de a doua soluțiune a fost înlăturată

de înalta curte de Casașune, care prin deciziunea sa No. 322 din 21 Iunie 1893, declară formal că „dispozițiile art. 422, pr. pen. nu sunt aplicabile în privința hotărârilor consiliilor de rășboi“. Așa dar cei condamnați de aceste consilii la o pedeapsă privativă de a lor libertate, se pot prezenta liber fără a se constitui prizonieri, spre a-și susține recursul în casașune contra hotărârilor date de zisele consilii“. Implicit înalta Curte a motivat neaplicabilitatea art. 135 cod. Just. milit. în sensul vederilor noastre și desigur că hotărârea sa a fost inspirată de art. 13 din constituțiune. A asimiliat altădată întradevăr, acea înaltă Curte, constituirea de prizonieri din art. 422 pr. pen. cu o arestare preventivă sui generis dar numai în mod implicit (deciziunea Nr. 227 din 3 Iunie 1880), și ținând probabil cont de dispozițiile Art. 423 pr. pen. care e prea adevărat, crează o specie de prevențiune *suigeneris*. Dar cât de logic, de uman și chiar de juridic e acest text, fără de care o prevențiune în afară de cele de instrucțiune n'ar fi putut exista. Ar mai fi poate o soluțiune, și anume aceea, ca după judecată și condamnare, sub raportul libertății

sau mai exact al respectului constituțional datorit libertății individuale, generalul comandant să poată aviza conform art. 99 cod. Just. milit., deși legea prevede amânarea executărei. Ce nu se poate face cu oarecare bunăvoință și cu atâtea concesiuni cari se pot face autorității ca să nu zică forței?

Dar cu aceste metode și concesiuni se ajunge la rezultatul nejuridic și de o profundă jignire a libertății ca și a demnității omenești, ca un condamnat la câteva zile închisoare (caz foarte frecvent), să stea de 3—4 ori arestat, numărul acelor zile, pentru ca uneori să se găsească în fața unei casări fără de trimitere, iar alte ori să se chinuiască prin arestări, până când dă în fine de o bună voință liberatorie, în adăstarea termenului de judecată, care vine mai întotdeauna foarte târziu, mai ales în cauzele de minimă importanță.

Și iată cum o inovațiune nefericită, sau o inadvertență legislativă, dă loc la arbitrar și abuzuri, care numai prielnice prestigiului legilor și judecăților, nu pot fi.

Nici când nu a fost caz mai prielnic de spus:

Caveant Consules.

18 Decembre 1921 lași.

Rolul Președinților și Judecătorilor Consiliilor permanente de războiu

II.

Președintele Consiliului de războiu are o funcțiune permanentă

de: STELIAN SIBIANU
avocat

Pare că legiuitorul român a prevăzut necesitatea imperioasă de a se crea un personal bine pregătit și permanent Justiției Militare.

Prin însuși textele Codului de Justiție Militară în care, spre deosebire de codul Austro-Ungar, legiuitorul Român, se referă la Codul penal comun și la procedura lui, deci impune personalului justiției militare, cunoașterea întregii legislațiuni penale, și nu se mărginește numai la legea sa penală militară, cum face legiuitorul Austro-Ungar.

Din această constatare, se naște presupunerea că legiuitorul român sa gândit să formeze în viitor judecători militari specialiști, cunoscători ai legilor și nu luați la întâmplare din rândurile masei generale a Corpului ofi-

țeresc, cum se practică și astăzi.

Fie că nu sa mai găsit vreme suficientă, fie că înainte de războiu faptele atribuite Justiției Militare se reduceau la câteva delikte pur militare și acesta în număr foarte mic — și astfel personalul justiției militare putea rezolva chestiunile foarte simple, numai prin bunul simț fără cunoștințe juridice profunde — e destul că intențiunea lăudabilă a legiuitorului din 1881, — rezultată din textele codului, — de a crea un personal permanent și curând cunostințe juridice, a rămas până în 1922 tot un dezi-derat.

Prin stăruința neobosită a cătorva ofițeri superlari din parchetele militare, abea în timpurile din urmă s'a creat oare care stabilitate în personalul parche-

telor militare, stabilitate ce a dat posibilitate Justiției Militare în timpul războiului; când Competența Justiției Militare înglobase competența întregii justiții românești; să dea soluțiuni juridice și echitabile chestiunilor; și un i membrii ai parchetelor militare să se măsoare cu fruntașii profesioniști ai tutulor barourilor din țară.

Dacă pentru parchetele militare sa făcut ceva, juriu, pentru permanentizarea și pregătirea judecătorilor, nu sa făcut nimica însă.

Și rolurile judecătorilor și în special al președinților este de multe ori mult mai însemnat și impune o pregătire judiciară mult mai profundă de cât a membrilor din parchete.

Astăzi, judecătorii militari, se conduc în cele mai multe cazuri după indicațiunile și sugestiile Comisarilor Regali, cei chemați pentru prima oară în exercitarea importanței lor chemări, fiind stângaci în conducerea desbaterilor și provocând de cele mai multe ori numeroase motive de anulare când, — așa cum este și natural — se emancipează de sub influența Comisarilor Regali totdeauna mai mici în grad, de cât o parte din judecători.

Oficiul de Președinte al Con-

siliului de războiu, legiuitorul îi deferă o serie întregă de atribuțiuni cu un caracter de permanentizare, și aceasta nu numai prin dispozițiunile art. 6 C. J. M., în care se arată că judecătorii pot fi înlocuiți după șase luni de funcționare.

Dar la care Consiliu de războiu sa putut menține vreodată șase luni aceiași judecători și care Comandament, se poate dispensa un timp atât de îndelungat de ofițerii săi? Din aceste considerațiuni, Ministerul de Războiu singurul poate fi în măsură să de ține un număr de ofițeri în funcțiunile de judecători permanenți fără alte servicii și însărcinări militare.

Caracterul permanent al președintelui Consiliului de războiu este precizat și în art. 103 C. J. M. al 3, care spune:

„El înștiințează încă, sub pedeapsă de nulitate, că de nu și va alege un apărător, i se va nuni unul din oficiu *de către președinte*“.

Din succesiunea actelor procedurale, îndeplinirea formalităților articolului 103 C. J. M., este anterioară întrunirii Consiliului de război.

De cele mai multe ori, din cauza serviciilor militare la unitățile respective sau în garni-

zoană, președinții se schimbă și în multe cazuri abea în ajunul judecăților se statornicește președintele ce va conduce desbaterile a doua zi. Care este prin urmare președintele ce în adevăr a numit în cunoștință de cauză apărătorul din oficiu ?

Acest președinte, sau mai bine, președintele arătat de art. 103, trebuie să se aflu în pretoriul Consiliului de războiu la îndeplinirea formalităților art. 103 C. J. M. și pus în cunoștință de Comisarul regal că inculpatul X sa Y al cărui proces a fost fixat să se judece în zilele viitoare, nu are apărător și trebuie să i se numească din timp, spre a avea vreme suficientă pentru cercetarea actelor și pregătirea apărării.

În practică, această dispozițiune esențială a legii și prevăzută sub nulitate, este eludată întotdeauna. Numirile apărătorilor din oficiu, sunt făcute de parchet, nu de președinte, fiindcă președinții nu vin la Consiliul de războiu de cât în ziua judecatei, ne fiind obligați în practică la aceasta, și de cele mai multe ori, fiind numiți în ajunul proceselor după hotărârea imprimată de serviciile și nevoile militare.

Art. 104 C. J. M. prevede că

infractorii justițiabili de Consiliile de războiu și pot lua apărători, în afara profesioniștilor și militarilor activi, pentru care nu au nevoie de aprobări prealabile; ori ce alte persoane cu aprobarea președintelui.

Și această alegere și arătare a persoanei ce inculpatul înțelege să o institue în apărătorul său, se produce tot înaintea întrunirii juriului de judecată, deci președintele trebuie să fie la dispoziția inculpaților spre a putea să le rezolve cererile la care aceștia au drept prin lege.

În textul art. 105 C. J. M. se atribue Președinților dreptul de a pedepsi apărătorii din oficiu ce ar refuza asistența lor în chestiunile în care au fost numiți.

Toate aceste cazuri arătate trebuiesc rezolvate înaintea întrunirii juriului, deci în timpul când de și președintele nu funcționează ca organ de judecată, trebuie să funcționeze la Consiliu, ca organ administrativ în justiție.

Iată dar, unele din dispozițiunile legii din care rezultă nevoia legală a permanentizării Președinților Consiliilor de războiu, ce sunt obligați să facă serviciu la Consiliu, fără a mai avea comandă de unitate sau vre un alt serviciu în garnizoană.

Justiția Militară În fosta armată Austro-Ungară

Codul penal militar

(Urmare)

Dispozițiuni speciale asupra crimelor comise prin presă

ART. 52. Dacă o crimă sa comis print'un imprimat periodic, pentru care este depusă o cauțiune, în acest caz, în afară de pedeapsa legală se va pronunța pierderea totală sau în parte a cauțiunei, în favorul fondului arătat la art. 73 și anume la acele crime pentru care conf. legei este aplicată o pedeapsă cu reclusiune mai mare de 5 ani, dela jumătate până la suma totală a cauțiunei, la acele crime, pentru care legea prevede o pedeapsă de maximum 5 ani reclusiune dela sumă de 1000 fiorini până la jumătate din cauțiune și la crime pedepsite cu o pedeapsă mai mică dela suma de 500 până la 1000 fiorini.

În ce privește pierderea acestei cauțiuni instanța Judecătorească nu se poate coborâ sub suma minimă prevăzută de lege.

ART. 53. În afară de acestea, în cazul când se va comite o crimă prin imprimate periodice, se va putea suprima apariția acestor imprimate pe timp de 3 luni, în caz de împrejurări de o gravitate deosebită se vor putea suprima definitiv.

Mai departe în toate cazurile când crima s'a comis prin imprimat, se va putea pronunța nimicirea în parte sau total a imprimatului incriminat, precum și nimicirea instalațiunelor de multiplicare a clișeeilor, a plăcilor, a formelor și a pietrelor etc.

ART. 54. Pierderea brevetului de industrie și a patentelor nu o prevede legea în mod fatal ca o consecință a fiecărei crime, totuși se va pronunța această pierdere cu considerarea art. 70 și 80 după consultarea autorității, care a conces brevetul in-

industria sau patenta dacă există îndoele serioase de a se mai permite criminalului după împlinirea pedepsei continuarea industriei sau meseriei anterioare.

Dacă condamnatul posedă o

patentă de navigație ori dreptul de a conduce un vehicol de cabotaj, pronunțarea perderii acestei autorizațiuni se va lăsa în atribuțiunile autorității navale centrale, cari i se va comunica cercetările sus citate.

Inchisoarea ca pedeapsă a delictelor

ART. 55. Inchisoarea ca pedeapsa delictelor este :

- a) Arestul domiciliar.
- b) Arestul Profos*
- c) Arestul închisorilor de gar-nizoană.
- d) Arestul Comunal la regi-unele grănicerești.

ART. 56. Arestul domiciliar se poate aplica numai la ofițeri, la reangajații asimilați cu aceștia, la funcționarii militari, la soțiile și copii susnumiților, asemenea la persoane civile, care se vor considera egale în poziție și grad cu susnumiții.

Arestul domiciliar se poate pronunța cu baza de santinală sau fără aceasta.

Arestul domiciliar obligă pe condamnat să nu se depărteze sub nici un motiv dela locuința sa.

Contravenientul la această dispozițiune, va executa restul pe-

depsei, asemeni și pedeapsa aplicată eventual pentru călcarea acestui arest, la Profos.

ART. 57. Se vor pedepsi cu arest „profos“ afară de persoanele arătate la art. 56 :

- a) Reangajații fără grad de ofițer.
- b) Elevii (cadeții).
- c) Plotonierii și asemenea gradați.

d) Soțiile și copii supuși prezentei legi ai susnumiților.

ART. 58. Condamnatul la arest profos va trebui să execute pedeapsa la locuința profosului sau în alte camere destinată în acest scop și ca și condamnatul la arest domiciliar va trebui să se întrețină el pe timpul duratei pedepsei din soldă (plată), pensie sau alt venit propriu, însă în cazul când asemenea condamnați, nu ar avea mijloacele (veniturile)

* Profos se numește un funcționar special și sub controlul căruia anumiți condamnați execută o închisoare discretă.

necesare pentru susținerea proprie în arest — sau dacă primește plată ca soldă zilnică — ceia ce nu se plătește pentru durata arestului, în primul caz se va da hrană hotărâtă prin

ordine speciale. În raport cu calitatea persoanei, ia al doilea caz va avea hrana închisorei prevăzută de fiecare țară în parte.

NOTĂ. Vezi art. 20 din Regulamentul Inchișorilor Militare.

Arestul în închisoarea de garnizoană

ART. 59. Arestul la închisoarea de garnizoană se va aplica:

a) La trupă, dela caporal (actualmente) dela Sergent) în jos, și la toți cei ce nu sunt mai mari în grad ca aceștia.

b) La militarii fără grad de ofițer, dacă tot odată a fost condamnați la distituire (și la cadeți dacă tot odată au fost condamnați la pierderea drepturilor acordate de lege).

c) La persoanele arătate la art. 53, dacă tot odată au fost degradați fără termen.

d) La soția și copiii suspuși

prezentei legi a susnumitelor persoane.

e) La toate persoanele civile care nu sunt arătate la art. 56.

Condamnații la arest de garnizoană se vor închide de către tribunalul militar de care au fost condamnați și în timpul executării pedepsei se vor hrăni conform regulamentului arestului.

Caporalii (sergenții actualmente) și gradații egali cu acestia dacă tot odată nu au fost degradați fără termen, pe cât se poate, se vor ținea în locuri separate.

Arestul comunal, gradele arestului, primul grad

ART. 60. Scos din vigoare, prin încetarea regiunelor grănicerești.

ART. 61. Pedepsa ca arest, are două grade. Cel dintâi se numește simplu „arest“ fără nici un adjectiv și se aplică la persoanele arătate la art. 56 ca arest domiciliar dacă nu durează mai mult de 8 zile, — contrar se

execută ca arest „profos“.

Alți indivizi condamnați la arest de primul grad vor executa pedepsa fără fiare la locurile indicate în art. 58, 59 și 60.

În privința hranei arestantul se va hrăni după mijloacele sale proprii, și va avea liberă alegerea ocupației relative în localurile arestului.

Al doilea grad

ART. 62. Arestul de gradul al doilea, se numește „arest de rigoare“ și se va executa conform calității persoanei în locurile indicate la art. 58—60.

Conamnații la această închisoare, fără considerare la veniturile proprii se vor restrânge la regimul determinat de art. 58 pentru arestanții (condamnații) fără avere, și se va primi mai departe primirea de vizite și comunicări în scris, însă numai cu

învoirea Comandantului sau directorului închisoarei (arestului) și sub supravegherea profosului sau gardianului, și pe cât posibil li se vor da ocupațiuni.

ART. 63. Ori de câte ori se va pronunța conform prezentei legi pentru delictе, pedepse cu arest, se va pronunța cu deciziune sau cu ordin în mod hotărât felul și gradul arestului conform calității persoanei făptuitoare (art. 55).

Durata arestului

ART. 64. Durata minimă a arestului este de obicei de 24 ore (art. 94 și 126); durata maximă de 6 luni, și se va putea trece peste acesta maximum de pedeapsă numai în cazuri special hotărâte.

ART. 65. Dacă însă pedeapsa legală nu trece peste o lună arest simplă ori de rigoare, se va putea aplica pe cale disciplinară în cazul când făptuitorul sa surprins în flagrant sau prin recunoaștere voluntară nu este necesară continuarea cercetărilor judiciare și nici nu este cazul de a constata pe cale judiciară paguba sau satisfacerea părții lezate.

NOTĂ: Modificat prin Art. 2 Pr. P. din 1922 în modul următor:

„Pedepsirea disciplinară a delictelor și contravențiilor fără acțiune publică se va putea aplica, când pedeapsa prevăzută este numai amendă, sau pedeapsă privativă de libertate, al cărei maximum nu va trece peste 6 luni și minimum, una lună, și pedeapsă disciplinară promite a fi satisfăcătoare,

În timp de război sunt valabile susnumitele dispozițiuni și în caz, când minimul prevăzut trece peste una lună.

Pedeapsa disciplinară este exclus, că trebuie pronunțată și

perderea gradului și aceasta nu se poate pronunța disciplinar (Vezi și art. 37. din Pr. P). (Vezi și Pt. No.

649 din Regulamentul de Serviciu): (Dicustreglament partea I).

ART. 66. Scos din Vigoare.

Destituirea pentru delict

ART. 67. Efectul destituirei pentru delict este egal ca la crime; însă ca pedeapsă pentru delict nu poate avea în nici un caz efectele pierderii gradului (art. 34).

Degradarea și retrogradarea într'o clasă inferioară de soldă pentru delict.

ART. 63. Degradarea și retrogradarea în clasă inferioară de soldă a subofițerilor și fruntașilor, se va putea aplica pentru

delict astfel, încât cel pasibil de pedeapsă să fie retrogradat în clasa de soldă cea mai inferioară a soldatului fără termen, urmând a fi înlocuit în post.

Condamnarea pentru delict nu are efectul de a fi incapabil de a mai putea avansa din nou la gradul de subofițer după o purtare bună îndelungată și de a pierde distincțiunile aici chiar în caz de degradare la soldat.

Expulzarea

ART. 69. Expulzarea dintr'o localitate, plasă, din Țară pentru delict se va putea pronunța cu aceleași restricțiuni, care sunt prevăzute la art. 43 relativ la agravarea pedepsei cu reclusiune.

Străinii se vor putea expulza din toate țările imperiului Aus-

triac dacă nu sunt obligați la nici un serviciu militar sau nu mai sunt apți pentru acest serviciu.

NOTĂ. Vezi nota dela art. 21.

Maior Bozac A.

Dr. Lt. Stan Virgil.

Deziderate . . .

«Le juge demandera à l'accusé s'il a choisi ou s'il entend choisir un conseil, ou s'il veut qu'il lui en soit nommé un d'office. En ce dernier cas, le juge nommera le conseil, et l'interrogatoire ne pourra être commencé «qu le jour suivant».

Iată textul art. 12 al decretului dela 8—9 octombrie 1787, care-mi inspiră reflecțiile de mai jos. Dreptul inculpatului de a fi asistat de un apărător, în *cursul instrucțiunii preparatorii*, a fost recunoscut în Franța, într'o mare măsură chiar prin ordonanța dela 1670, pe când la noi (deși este recunoscut de legiuitorul ordinar) este cu totul ignorată această măsură de către legiuitorul represiv militar. Este o mare lacună.

· Într'adevăr, după prima lectură a codului militar român, reținem cele două texte în care stă cuprinsă această categorică prohibițiune pentru inculpat, de a nu comunica cu apărătorul său în timpul instrucțiunii raportorului, neputând — în termenii acestor două texte — inculpatul, să-și

aleagă un apărător decât numai după emiterea ordinului de dare în judecată și odată cu formalitățile cerute de art. 103 C. J. M., ceiace se arată expres în art. 107 C. J. M.

În această stare a procedurii penale militare un inculpat poate rămâne din momentul arestării sale sub presiunea oricărui abuz, neputându-se plânga nimănui, fie pentru însăși faptul deținerii, orice cale de recurs fiindu-i închisă, el neputând vorbi pentru prima oară decât înaintea Completului Consiliului de războiu, ori în ce privește formele în fața Consiliului de revizie.

Sistemul nostru este prin urmare defectuos cu atât mai mult cu cât tratăm în materie de justiție militară de timp de pace, când numai este nevoie de celecitate atât de imperios cerută de legile războiului, și totdeodată acest sistem este și învechit fiindcă în legiuirea franceză găsim modificările aduse la 15 iunie 1899, în virtutea cărei legi se recunoaște inculpatului dreptul de a avea un apărător în timpul

Instrucțiunii raportorului — la Consiliile de războiu.

În dreptul comun inculpatul poate comunica cu apărătorul său îndată după interogatoriu și numai atunci când judecătorul de instrucțiune găsește nimerit, poate ridica acest drept însă numai pe termen de 10 zile, motivând aceasta printr'o ordonanță care se va înmâna prevenitului prin grefa închisorii. Împotriva acestei dispozițiuni inculpatul poate forma opoziție la Tribunal. Această instanță în nici un caz nu poate prelungi acest termen decât cel mult pentru încă zece zile, după care timp inculpatul va putea comunica cu apărătorul său în puterea legii.

Necesitatea revizuirii codului de justiție militară s'a resimțit întotdeauna în practica judecătorească și a recunoscut-o însuși Consiliul de revizie tratând într'o decizie din anul 1906, în materie de mandate de arestare, când spune textual: „nulitatea prevăzută de art. 100 pr. com., referitoare la formele mandatului, nu poate fi propusă „pentru prima oară înaintea Consiliului de revizie ci recurentul trebuie să se plângă mai înainte generalului comandant care în justiția militară reprezintă camera de punere sub acuzare, apoi Con-

siliului de războiu, cu ocazia judecării, și în urmă Consiliului de revizie“.

Însă noi credem că libertatea pe care această înaltă instanță o dă prevenitului de a se plânga generalului comandant privește numai formele mandatului de arestare, cari dealtfel sunt ignorate de majoritatea preveniților. În chip virtual prin urmare, însăși instanța supremă apreciază că fiind necesar să se dea inculpatului anumite garanții în ce privește faptul deținerii sale. Aceste garanții nu se pot lua decât prin asistența unui apărător încă din cursul instrucțiunii prealabile și chiar după primul interogatoriu, recursul la generalul comandant rămânând în toate cazurile la aprecierea liberă a acestui înalt magistrat care nu și motivează niciodată încheerile sale judecătorești.

„În privința formelor mandatului de arestare...! — Spune Consiliul Suprem. Dar în privința organizării sistemului său de apărare? Cine să l ajute? Cui să se plângă? Rațiunea care l-a călăuzit pe legiuitorul francez cu modificările aduse codului de justiție militară a fost tocmai această: să se dea prevenitului posibilitatea de a-și organiza un sistem de apărare. De a ști să

propună încă din cursul instrucțiunii, excepțiunile nmerite în privința experților, a martoriilor și celorlalte mijloace de probă administrate împotriva lui.

Fac aceste reflecții în preziua revizuirii codului militar.

Instituția chemată să instrumenteze și să judece faptele ofițerilor trebuie reformată pe baze

moderne tocmai pentru a se da Corpului nostru – activilor cât și rezerviștilor – garanția că justiția va fi bine administrată în ce privește faptele membrilor cari-l compun.

Dar până la această revizuire vom mai arăta și alte deziderate.

Șt. Oprea,
avocat

Colonel N. C. Homoriceanu

fost Comisar Regal la Curtea Superioară și
Consiliul Permanent de Revisiune
Licențiat în drept
Avocat

Plădează și dă Consultațiuni în afaceri militare în fața
instantelor civile și militare

CONSULTAȚIUNI ZILNICE ÎNTRE ORELE 2 – 4
București, Strada Frumoasa 37; Telefon 42 – 50.

Recursurile înaintea Consiliilor de revizie

de : V. IALOMITEANU
magistrat

Una din cele mai însemnate chestiuni în Justiția Militară o formează dreptul de cenzură al Consiliului permanent de revizie al Armatei, asupra hotărârilor date de Consiliile de războiu.

Consiliul permanent de revizie al Armatei este cea mai înaltă instituție militară de justiție, pusă pe picior de egalitate cu Înalta Curte de Justiție și Casație, în privința controlului judiciar al instanțelor de fond militare, însă cu atribuțiuni mult mai reduse.

Consiliul permanent de revizie al Armatei, Înalta Curte de Casație, nu intră în cercetarea fondului pricinilor aduse în fața sa, el controlează numai aplicarea întocmai a formelor de procedură și respectarea tuturor cerințelor legii cu privire la înstruirea și judecarea unei pricini.

Legiutorul penal militar, preocupat de celeritatea impusă de însuși existența instanțelor penale militare, a dat acestora o organizare de justiție populară

similară Curților cu Jurați și sprijinită mai mult pe bunul simț, pe spiritul de dreptate și echitate al judecătorilor jurați. Judecătorii tribunalelor militare formulânduși chestiunile de culpabilitate, răspund nemotivat, numai prin laconica formulă : Da sau Nu.

Această formă de justiție militară, sumară are la bază convingerea legiutorului că Armata ce este însuși temelul națiunii și garantează existența ei, va avea bunul simț suficient, și va ști cu prisosință și mai bine ca ori cine, să-și curețe drumul ei spre victorie, de toți infractorii ce-i pun piedici și îi periclitează operațiunile sau existența ei.

De aceia legiutorul penal militar, nu a înscris în Codul Justiției Militare nici nu cenz de pregătire culturală specială pentru judecătorii și parchetele Consiliilor de războiu, ci a lăsat Comandamentelor superioare alegea personalului ce formează

întregul aparat al Justiției militare, statornicind astfel că toți ofițerii Armatei răspunzători de disciplină, de siguranța armatelor, a țarei și a neamului întreg, vor avea discernământul necesar să împiedece sub garanțiile legale înscrise în cod, și să reprime la timp, ori ce infracțiune în legătură cu Armata.

Ne apărât că în această formă simplistă a Justiției Militare, foarte necesară și impusă ca o salvagardare a interesului național, formele procedurale sunt reduse numai la o garantare reală a fondului culpabilității infractorului, reducere impusă de graba cerută unor folositoare sancțiuni.

Și legiutorul consequent ideii călăuzitoare în organizarea Consiliilor de războiu, a atribuit Consiliului permanent de revizie un drept foarte limitat de cenzurarea Justiției militare de fond.

Astfel în Art. 70 C. J. M. precizează și circumscrie dreptul de anulare acordat Consiliului de revizie numai la cazurile următoare:

1. Când Consiliul de războiu nu a fost compus conform dispozițiilor acestui codice.

2. Când regulile de competență au fost călcate.

3. Când pedeapsa hotărâtă de

lege nu sa aplicat la faptele constatate de Consiliul de războiu, sau când o pedeapsă sau pronunțat afară de cazurile prevăzute de lege.

4. Când a fost violare sau omisiune de formele prescrise sub pedeapsă de nulitate.

5. Când Consiliul de războiu a omis de a hotărâ asupra unei cereri a acuzatului, sau asupra unei rechizițiuni a Comisarului regal, țintitoare a se servi de facultatea sau de un drept acordat de lege.

Aceasta în vreme de pace, când viața și organizațiunea tuturor instituțiilor din stat sunt normale. În vreme de războiu, când de și tribunalele militare au dreptul de a aplica și pedeapsă cu moartea, legiutorul, a acordat toată încrederea justiției militare, Armatei ce în acele clipe grele este însuși sinteza națiunii, concepând posibilitatea ca hotărârile Tribunalului militar de fond să rămână definitive, prin ridicarea dreptului de recurs.

Iată dar concepțiunea dominantă în organizarea și subordonarea legală a organelor de Justiție Militară la noi.

Consiliul permanent de revizie, încadrat în timp de războiu cu juristi de seamă, Consilierii ai Inaltei Curți de Casație, a fost

influențat de curentele mai nouă în știința dreptului penal, mărindu-și sfera activității sale.

Curentul evoluționist a impus ca o condiție generală analiza tuturor formelor de procedură aplicabilă funcționării justiției militare de fond și a condus la stabilizarea unei constanțe jurisprudențe cu privire la controlul tuturilor actelor de procedură chiar și a-le acelor ce nu sunt expres atribuite controlului Consiliului de revizie.

Controlul extins asupra exacei aplicațiuni a tuturilor regulelor de procedură folosite de instanțele de fond, constituie de bună seamă un progres simțitor al Justiției Militare, un spirit nou și salutar ce dă o mai marea garanție judecăței tribunalelor militare.

Sistemul acesta al anulării actelor Tribunalelor militare de fond și pentru alte motive de cât cele prevăzute limitativ de legiutor, prezintă însă și un foarte mare inconvenient și anume, nestabilitatea hotărâriilor instanțelor militare.

Aceasta nu trebuie să se acrediteze.

Evoluțiunea firească a justiției militare nu trebuie să știrbească încrederea în Consiliile de războiu și în prestigiul lor. Indreptarea

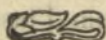
ori căror greșeli, impunerea respectării tuturilor formelor prevăzute supt pedeapsa nulității mărește prestigiul și încrederea în instanțele de fond, întinderea cenzurei însă, asupra întregului cod de procedură, micșorează această încredere.

Prin mărirea prerogativelor instanței de control, foarte necesară în aplicațiunea teoretică a justiției militare, nu se va ajunge nici odată la realizarea justiției de fond ideale către care se ținde prin mărirea mijloacelor de anulare. Evoluția preconizată de Consiliul de revizie, trebuie să urmeze evoluțiunei reale a organizării Consiliilor de războiu. Trebuie să se modifice legea și organizarea acestor Consilii, trebuie să se pregătească un personal permanent și specializat în materie, trebuie să se înscrie în textul rigid al legii toate greșelele ce fatal ar conduce la anularea sentințelor instanțelor de fond.

Cu sistemul de recrutare al personalului actual, căruia nu-i se cere de cât bun sunt, corectitudine și conștiință, cu actuala legislație care nu prevede de cât motive limitate de recurs; Consiliul de revizie va găsi în totdeauna motive de anularea sentințelor pentru neaplicarea juri-

dică a formelor de procedură, și
 Condamnațiunile Consiliilor de
 război vor deveni iluzorii și
 subordonate în totdeauna unei
 artistice apărări. Este echitabil,
 este științific luarea tuturilor ga-
 ranțiilor pentru perfecțiunea jus-

tiției, pregătind însă personalul
 și înscriind de la început în lege
 toate motivele ce pot conduce
 la anulare, ca aceste motive să
 fie cunoscute și nelăsate în voia
 circumstanțelor de interpretare.
 1922. București.

Banca Centrală pentru Industrie și Comerț S. A.

Sediul: Cluj, Str. Regina Maria Nr. 6—8.

Capital Societar:

Lei 50.000.000 deplin vărsat

Rezerve: Lei 16.000.000. :-: :-: :-:

Telefon : 133, 329 și 783

Filiiale : Alba-Iulia, Arad, Hațeg, Sibiu și Turda
 Se ocupă cu afaceri bancare, comerciale, industriale și în consignatie

Indicator Judiciar Militar

Consiliile de Disciplină

-- Urmare --

Nesupunerea.

Intre actele ce trebuie să însoțească plângerea de dare în Judecata Consiliului de Disciplină a nesupușilor din ori ce categorie, este și foaia matricolă în copie-certificată, cu toate mutățiile la zi.

Trebuie să se dea atențiunea acestui act însemnat ce constituie oglinda antecedentelor celui bănuit, act pe care se pune mare preț la Judecată și care nu se poate dărâma de apărare de cât prin greaua și plină de răspundere procedură a înscrierii în falș.

Foaia matricolă constituie și actul de identitate al bănuitului și actuelui de acuzare astfel că toate datele arătate în acest act, trebuie să fie foarte exacte.

Foai Matricolă II.

Cercul de recrutare Cluj.

FOAIE

738/1908 21575	STAREA CIVILĂ			Observațiunile comisiunilor Recensământ și centralizare																			
	Numele Oanea Pronumele Octavian			Dacă au fost înscrisi: 1. Din oficiu; 2. După cererea lor sau a părinților (tutorilor) 3. După actele stării civile etc.																			
Ultimul domiciliu la Iclod, plasa Iclod, districtul Cojocna, profesia Lemnar, născut la 20 Mai, anul 1887 în Iclod, plasa Iclod, districtul Cojocna, fiul lui Ilie Oanea; de profesie plugar, și al Reveichii Oanea, domiciliat la Iclod, plasa (str.) Iclod, districtul Cojocna, căsătorit la 1 Aprilie, 1911, cu Ileana Castrîș din Iclod, plasa Iclod, districtul Cojocna după eliberarea lui din serviciul detiv.			Gradul instrucției la data recrutării tânărului			1. În care clasă trebuia înscris după etate 2. Data sentinței dacă au fost condamnați pentru omisiune sau fraudă																	
Semnalmente			Patru clase primare			Inscris după actele de stare civilă																	
a) La incorporare Talia 168, părul castaniu, fața smeadă, fruntea potrivită, sprâncenile mari, ochii căpriu, nasul potrivit, gura potrivită, bărbia rotundă, semne particulare oicatrice în obrazul stâng			Vacinare Dacă a fost vaccinat înainte de incorporare Da Vaccinat după incorporare la 5 Decembrie, anul 1908, Revaccinat la 4 Mai 1911			Ne condamnat																	
Date privitoare la mobilizare			Jurământul Depus la 30 Noembrie 1907 procesul-verbal No. 479 din 30 Noembrie 1907			Rezultatul operațiunilor consiliului de revizie																	
<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <th colspan="3">Locul unde se retrage</th> <th rowspan="2">Stația de imbarcare</th> <th rowspan="2">No. zilelor necesare pentru sosire la corp</th> <th rowspan="2">Funcția sau meseria ce a îndeplinit în timpul serviciului</th> </tr> <tr> <th>Comuna</th> <th>Plasa</th> <th>Districtul</th> </tr> <tr> <td>Iclod</td> <td>Iclod</td> <td>Cojocna</td> <td></td> <td></td> <td>Lemnar</td> </tr> </table>			Locul unde se retrage			Stația de imbarcare	No. zilelor necesare pentru sosire la corp	Funcția sau meseria ce a îndeplinit în timpul serviciului	Comuna	Plasa	Districtul	Iclod	Iclod	Cojocna			Lemnar	Companii, rane, fapte meritorii, decorații (Data, durata și ordinul de zi)			Deciziunile consiliului de revizie	No. sortului	Observații
Locul unde se retrage			Stația de imbarcare	No. zilelor necesare pentru sosire la corp	Funcția sau meseria ce a îndeplinit în timpul serviciului																		
Comuna	Plasa	Districtul																					
Iclod	Iclod	Cojocna			Lemnar																		
			A făcut compania 1918 fiind rănit în luptele de pe Tisa			1. Dacă tânărul este supus străin sau exclus; 2. Dacă a fost dispensat; 3. Dacă a fost admis																	

Comandantul
cercului de recrutare,

Maior Vlașca Vilhelm

INSTRUCȚIUNI. — 1. Această foaie se întocmește la cercul de recrutare, întitulându-se și completându-se imprimatul cu toate datele necesare din registrul matricol al cercului de recrutare și tabelele de recensământ. Ea se trimite corpului, serviciului sau unității de rezervă unde omul a fost repartizat și unde se ține cât oimul servește sub arme, în completare și în rezervă: apoi se luapozază la cercul de recrutare și se pășivărează la arhi

MATRICOLĂ

Cap. II. art. 80 din nomenclatura imprimatelor.

M U T A Ț I I			ivite în timpul serviciului sub arme, completare, reserva și miliții				
Corpul sau serviciul	Anul	Luna	Ziua	Corpul sau serviciul	Anul	Luna	Ziua
	Poziții: încorporări, angajări, reangajări, mutări, amânări, nesupunere, dispensă, prisos de contingent, înaintare la gradul de ofițer, dezertări, condamnări, reformă moarte				Poziții: încorporări, angajări, reangajări, mutări, amânări, nesupunere, dispensă, prisos de contingent, înaintare la gradul de ofițer, dezertări, condamnări, reformă, moarte		
Regimentul 83 Infanterie	1907	Noem.	3	Regimentul 83 Infanterie	1921	Dec.	29
	"	Dec.	23		Înapoiat din nesupunere fiind prins de forța publică și însumat la drepturi Ordin de zi No. 188/1921 Conformă cu originalul Comandantul Cercului de recrutare Cluj Maior Vlașca Vilhelm		
	1908	Mai	15				
	"	"	20				
	1908	Iunie	1				
	1909	Iulie	3				
	1909	Aug.	18				
	1909	"	19				
	1909	Noem.	30				
	1916	Aug.	15				
	1921	Apr.	1				
	1921	Noem.	1				
	"	"	2				
	"	"	3				
"	"	4					
"	"	5					
"	"	6					
"	"	7					
"	"	8					
"	"	9					
"	"	10					
"	"	11					
"	"	12					
1921	Noem.	13	Nesupus ordin de zi No. 173, 1921				

2. Numărul matricol și numărul de pe tabela de recensământ se scriu în lungul coloanei pentru a fi mare și citeț scrise.

3. Mutațiile se scriu prescurtat. În prima săptămână a fiecărui luni, mutațiile făcute în această foaie la corpuri și servicii se trimit birourilor de recrutare pentru a le înscrie în registrul lor matricol.

4. La companie (baterie, escadron) foile matricole, formând dosar, se păstrează confidențial de comandant, făcând personal înscrierile.

Versul foaiei matricole.Soldatul **Ionuș Ucrainian** anul 1918**PEDEPSE**

Regimentul 83 Infanterie.

Data pedepsei			Felul pedepșelor și numărul zilelor				De cine au fost ordonate pedepșele?	Motivul pedepșelor
Anul	Luna	Ziua	Oprire de a ieși din cazarmă	Serviciul peste rănie	Arest	Inchisoare		
1908	Iunie	8				10 Zece	Comandantul Regimentului	Pentru dezertarea săvârșită de la 20 Mai 1908 la 1 Iunie 1908
1908	Iulie	18				20 Douăzeci	Comandantul Corpului 6	Agravarea pedepsei dată de regiment pentru dezertarea de la 20 Mai 1908 la 1 Iunie 1908
1909	Aug.	25					Comandantul Regimentului	Lipsă la apel de la 18 August 1909
								Conform cu originalul Comandantul Cercului de recrutare Cluj Maior VLAȘCA VILHELM

4 (patru)

Ordin de Chemare III.

Cercul de recrutare Cluj.

Ordin de Chemare No. 5783.

Noi Maiorul Vlașca Vilhelm, Comandantul Cercului de recrutare Cluj.

Având în vedere ordinul Marelui Stat Major General al Armatei cu No. 18575 – 1921 prin care se ordonă concentrarea tuturilor lemnarilor Contingentului 1907, 1908 și 1909 pentru lucrările de reparațiunea trăsurilor de mobilizare a le Corpurilor de trupă, pe timp de treizeci de zile seria 4 1 – 30 Noembrie 1921.

O r d o n

Soldatul Oanea Octavian aflat în concediu nelimitat, contingentul 1908, născut și domiciliat în Comuna Iclod, plasa Iclod, Județul Cojocna fiul lui Ilie și al Revechei Oanea; de meserie lemnar, repartizat Regimentului 83 Infanterie, se va prezenta la Sediul acestui Cerc de recrutare în Cluj Strada Dorobanților 47, la 1 Noembrie 1921 ora 10 dimineața.

5 Octombrie 1921. Cluj.

Comandantul Cercului de recrutare Cluj.

Maior Vlașca Vilhelm

Dovadă

de primirea Ordinului de chemare No. 5783.

Subsemnatul Oanea Octavian, soldat contingentul 1908, născut și domiciliat în Comuna Iclod, Județul

Cojocna, adevăresc prin prezenta că astăzi 9 Octombrie 1921, am primit Ordinul de chemare No. 5783-1921 al Cercului de recrutare Cluj și mă voi prezenta la serviciu la 1 Noembrie 1921.

(ss.) Oanea Octavian.

Semnătura din prezenta este făcută în fața noastră la Postul de Jandarmi Iclod Județul Cojocna, de însuși soldatul Oanea Octavian contingentul 1908, căruia i sa înmănat de noi, ordinul de chemare No. 5783-1921.

Șeful Postului Iclod

Jandarm Plotonier Frățila Ion

Ordinele de chemare, trimise de Autoritățile militare, Autorităților însărcinate cu înmânarea lor, la orașe polițiile și la sate posturile de jandarmi, e bine să cuprindă și dovada de primire a acestor ordine, dovadă ce se va detașa din ordin, de agentul administrativ ce-l predă și care va certifica semnătura aceluia ce a primit ordinul trimis.

Se recomandă cea mai mare atențiune, tutulor organelor ce emit ordinele să le trimeată din timp, utilizând toate mijloacele pentru aceasta și din punct de vedere umanitar spre a da timp suficient militarului chemat să ia măsuri pentru aranjarea gospodăriei sale pentru timpul cât țara va avea nevoie de serviciile lui.

Se atrage toată atențiunea organelor administrative asupra marei răspunderi morale ce o au agenții ce înmânează ordinele de chemare, fiindcă de constiințiozitatea acestor funcționari ai statului depinde și satisfacerea nevoilor armatei pentru care sau făcut chemările și aranjarea nevoilor personale a celor chemați. Și se

va transmite de urgență aceste ordine, să nu fie lăsate de la o zi la alta și în special să nu se predea după expirarea termenelor de chemare, antidatându-se dovezile, cum am constatat numeroase cazuri în cariera mea, fiindcă soldatul chemat în condițiunile acestea pregetă să se mai prezinte fiindu-i teamă, iar dovada de primire fiind antidatată constituie actul de acuzare pe temeiul căruia va fi condamnat.

Olișeri însărcinați cu cercetarea și judecătorii au datoria să precizeze data certă a înmânării ordinului de chemare, fiindcă numai de la data reala de când omul a primit ordinul, devine răspunzător de neprezentare și deci vinovat de nesupunere.

Dovada va fi alăturată plângerei de dare în judecată constituind una din cele mai însemnate probe în stabilirea culpabilității celor bănuți de nesupunere.

Ordine de zi IV.

Ordin de zi no. 473 – 1921.

Noi Maiorul Vlașca Vilhelm, Comandantul Cercului de recrutare Cluj, având în vedere că soldatul Oanea Octavian contingentul 1908 repartizat Regimentului 83 Infanterie, a fost chemat prin ordinul de chemare No. 578c – 1921 la o concentrare de 30 zile pe ziua de 1 Noembrie 1921, ordin ce i sa înmănat și pentru care a dat dovada de primire restituită acestui Cerc de recrutare cu Adresa No. 329 – 1921 a pntstului de Jandarmi Rurali Iclod Județul Cojocna.

Având în vedere că numitul soldat nu sa prezentat în termenul de grație acordat de legiutor.

O r d o n

Pe ziua de 13 Noembrie 1921 se dă nesupus și se va proceda la urmărirea și arestarea numitului soldat.
Dat astăzi 13 Noembrie 1921.

Comandantul Cercului de recrutare Cluj
Maior Vlașca Vilhelm

Principiul călăuzitor în emiterea ordinelor de zi, este ca aceste ordine să fie cât de scurte, cât de concise, însă trebuie totdeauna să cuprindă datele și elementele constitutive a le chestiunei pentru care a dat.

Aceste ordine se dau într'o condică specială de ordine de zi și e bine ca toate corpurile de trupă și serviciile ce au asemeni Condici să deschidă o parte specială a acestor condici numai pentru ordinele de zi cu caracter judiciar spre a se putea mai ușor urmări aceste chestiuni.

O copie după ordinul de zi din condică, certificată oficial va fi alăturată actelor de dare în judecată.

Preconizăm anexarea ordinelor de zi, și emiterea lor în materie penală spre a se face o verificare a foilor matricole și a se preciza fără nici o îndoială poziția de ne nesupus a unui bănuț.

În chestiunea nesupunerilor ea și a dezertărilor, datele, deci stabilirea exactă a timpului scurs în totalitatea cerută de legiuitor, constituie delictele în sine, nu numai mutațiile; și ordinele de zi întăresc și consfințesc exactitatea mutațiilor făcute în foile marricole.

Maiorul V. Chiru.

INFORMAȚIUNI

La București, la Consiliul de războiu al Corpului 2 Armată sa început judecarea procesului Socialiștilor Comuniști și a Atentatorilor de la Senat, chestiune în care sunt implicați majoritatea conducătorilor socialiști. Intre înculpați se găsesc foarte mulți streini Unguri, Bulgari, Jidani numeroși, asasinii de la Senat fiind toți jidani și din nenprocire și câți-va români înstreinați. Comisar Regal este Maiorul Cernat care a instruit această chestiune aproape doi ani. Intre apărătorii inculpaților se găsesc unii dintre fruntașii barourilor noastre, Avocați mari, ce spre cinstea neamului nostru au acordat asistența lor aceluia ce prin însuși programul lor aplicat în Rusia, dorește nimicirea clasei intelectuale.

Cu începere de la numărul viitor vom deschide o rubrică specială în care vom răspunde tuturor chestiunilor justiției militare ce ne vor fi puse de cetitorii noștri.

Vom da bucuros toate lămuririle și în formațiunile necesare cu privire la întocmirea actelor de urmărire și dare în judecată, răspunzând de asemeni ori căror chestiuni în legătură cu toate legiurile armatei.

Camarazii militari ce ne vor cere lămuriri confidentiale, cu privire la întocmirea actelor de căsătorie, la decretele de amnistie etc. și cărorora le vom răspunde în scris, vor alătura marcile necesare.

Colaboratorii noștri sunt rugați să ne comunice numele, pronumele și adresele lor chiar în cazul când vor semna articolele lor cu pseudonume, întrucât nu vom publica lucrări, de la anonimi.

Venind la Conducerea țării Guvernul liberal a hotărât grabnica reorganizare a Justiției Militară și proiectul de lege al acestei importanțe chestiuni, va fi printre primele legiuiri aduse în fața viitorului parlament.

În vederea permanetizării și formării unor cadre de specialiști în Justiția Militară, Ministerul de Răsboiu a ordonat tuturor Consiliilor de răsboiu ca pe temeiul rapoartelor individuale a le ofițerilor ce fac servicii în Justiție, să propună pentru trecerea în cadre pe toți aceia ce au sau vor putea avea în viitor studii juridice și prezintă aptitudini reale pentru profesiunea de magistrați militari.

Starea de asediu a fost ridicată; prin această măsură, competența Consiliilor de răsboiu a fost redusă la strictă specialitate a instruirii și judecării înfractorilor militari. Consiliile de răsboiu vor continua însă judecarea tuturilor faptelor atribuite competenței sale și săvârșite în timpul și pe teritoriul stărei de asediu, chiar dacă acele fapte vor fi descoperite în viitor.

Din pricina abundenței de materie, Legislația Franceză va apare în numărul viitor.

STELIAN STĂNESCU

AVOCAT

SPECIALIST ÎN CHESTIUNI MILITARE

CONSTANȚA, STRADA CRISTEA GEORGESCU.

IOAN G. DEMETRIADE

AVOCAT

BUCUREȘTI, STRADA DIONESIE No. 20.

Telefon 40—63

Consultațiuni ziinice dela 5 la 7 d. a.

BIBLIOTECA SOLDATULUI
ȘI A
CETĂȚEANULUI

REVISTĂ DE CUL-
TURĂ ȘI EDUCAȚIE
NAȚIONALĂ.
30 LEI ABONAMENT
ANUAL

Cluj, Strada Dorobanților No. 11.

LOC REZERVAT PENTRU

CĂRȚILE DE VIZITĂ A LE

DOMNILOR AVOCAȚI

ȘI FIRME COMERCIALE

LEI 500 ANUAL PENTRU DOMNII AVOCAȚI
LEI 1000 ANUAL PENTRU COMERCIANȚI

Angelo Stătescu
Avocat

Specialist în chestiuni militare
Consulțări 9-11, 3-7 (15-19)

Cluj, Piața Cuza Voda 16

„*Poemele*
despărțirii”

Poezii de :
CONST. RÎULET

Volum ilustrat. Lei 15.—
De vânzare la toate librăriile din țară

Memoriile unui
Comisar Regal

de:
VASILE D. CHIRU

De vânzare la toate librăriile din țară
Lei 10.—

DEM. D. STOENESCU
AVOCAT

CRAIOVA
STRADA GHEORGHE GHIȚU 6

TIPOGRAFIA
CURIERUL JUSTIȚIEI MILITARE
CLUJ, CALEA VICTORIEI 20.
